

حمله به صدای ملت مبعوث

هیچمه‌های صورت گرفته به صداوسیمما باعث نمی شود رسانه ملی از منافع ایرانیان و مطالبات مردمی که در ۶ ماه گذشته در خیابان‌ها مجاهدت کرده‌اند دست بکشد

رسانه ملی دوباره آماج حملات قرار گرفته است. صداوسیمایی که در بزرگه‌های مهم تاریخی و «جنگ ادراکی» بر نظر «علی‌الاصول» هبرانقلاب و امام شهید و مطالبات مردم مبعوث اصرار داشته است، اکنون شاید زمان مناسبی باشد تا رسانه ملی را سنجید و چه زمانی بهتر از عملکرد این سازمان در روزهایی که کشور بیش از همیشه به روایت، انسجام وامید ویا فشاری براصول نیاز داشته‌است؛ درست در همان لحظاتی که دشمن، همزمان با جنگ سخت، جنگ روایت‌ها را نیز راه انداخته و تلاش کرده تصویر دیگری از ایران و ایرانی به افکار عمومی تحمیل کند. از همین منظر، موج تازه انتقادها علیه رسانه ملی نیازمند یک پرسش جدی است: آیا منتقدان، واقعا به دنبال اصلاح رسانه‌ای یا در حال نادیده گرفتن کارنامه رسانه‌ای هستند که در سخت‌ترین میدان‌های سال‌های اخیر، یکی از اصلی‌ترین سنگ‌های روایت ایران بوده است؟

نقد صداوسیمما حتی هر صاحب‌نظری است و اتفاقا رسانه ملی بیش از هر نهاد دیگری باید خود را در معرض نقد حرفه‌ای قرار دهد اما زمانی نقد ارزشمند است که همه واقعیت را ببیند، نه این‌که با اغراض سیاسی و جناحی آلوده شود.

حمله مشترک به ساختمان شیشه‌ای

شاید برای سنجش جایگاه رسانه ملی، هیچ شاخصی روشن‌تر از رفتار دشمن وجود نداشته باشد. در جنگ ۱۲ روزه، رژیم صهیونیستی ساختمان شیشه‌ای صداوسیمما را هدف قرار داد. موشک به ساختمانی اصابت کرد که در نگاه اول یک مرکز اداری و رسانه‌ای بود اما برای دشمن چیزی فراتر از آن محسوب می‌شد؛ مرکز تولید و توزیع روایت جمهوری اسلامی ایران. دشمن می‌دانست اگر نتواند روایت میدان را در ایران تغییر دهد، بخشی از پروژه جنگ روانی‌اش شکست خواهد خورد. به همین دلیل، در کنار هدف قرار دادن مراکز نظامی و زیرساختی، سراغ رسانه ملی رفت.

حمله‌ای که قرار بود به خاموشی آنتن و ایجاد ربع در میان مردم منجر شود، با درایت عوامل رسانه ملی و رفتار حرفه‌ای مجری در لحظه حمله، به یکی از تصاویر ماندگار جنگ تبدیل شد. دوربین روشن ماند؛ برنامه ادامه پیدا کرد و ساختمان شیشه‌ای، از یک ساختمان مورد اصابت موشک به نماد مقاومت رسانه‌ای ایران

تبدیل شد. این حماسه حتی مورد توجه و تقدیر رهبر شهید انقلاب نیز قرار گرفت. اینجاست که منتقدانی که گاه غیرمنصفانه به ساختمان شیشه‌ای هجمه می‌کنند باید به این پرسش پاسخ دهند که اگر صداوسیمما رسانه‌ای بی‌اثر و فاقد نقش بود و در جنگ ادراکی درست عمل نمی‌کرد، چرا دشمن باید ساختمان آن را مستقیما هدف قرار می‌داد؟ دشمن، ظاهرا بهتر از برخی به اصطلاح منتقدان داخلی اهمیت رسانه ملی را فهمیده بود.

آنچه دشمن نتوانست خاموش کند

از زمان جنگ ۴۰ روزه و محدودیت‌های ارتباطی ناشی از شرایط جنگ، دسترسی مردم به اینترنت و بسیاری از منابع خبری دشوار شد و بار دیگر نقش رسانه ملی بیش از هر زمان دیگری آشکار شد. از کوچک‌ترین روستاها و شهرها تا کلانشهرها، دوربین‌های صداوسیمما در میدان حضور داشتند، روایت حضور مردم مبعوث، تشییع شهدا، همراهی خانواده‌ها، فعالیت نیروهای امدادی، زندگی مردم در شرایط جنگی و حضور اقشار مختلف جامعه، از قاب رسانه ملی به سراسر کشور منتقل شد. صداوسیمما در آن روزها به یکی از معدود پنجره‌های ارتباط مستقیم جامعه با واقعیت میدان تبدیل شد و به شدت مورد اقبال قرار گرفت و روایت دشمن را شددیداختنی کرد. رسانه ملی در کنار پوشش حضور مردم، روایت میدان

عضو شورای نظارت بر سازمان صداوسیمما هشدار داد

حرکت مشکوک صهیونی – آمریکایی برای کاهش مرجعیت رسانه ملی

آمریکایی و اروپایی آغاز شد که متأسفانه در داخل نیز برخی به آن دامن می‌زنند. تلاش آنها این است که با بی‌هویت نشان دادن رسانه ملی و جانبدارانه جلوه دادن رفتار آن، آبرو و اهت این رسانه را در میان مردم کاهش دهند.

نویاوه این رفتار را بسیار خطرناک توصیف کرد و گفت: اگر بسیاری از مسئولان تراز اول ما که متأسفانه خودشان مروج بعضی از این رفتارها هستند به این موضوع توجه نکنند، قطعا کشور آسیب خواهد دید. وی با بیان این‌که مردم امروز به خوبی می‌دانند آمریکایی‌ها به دنبال ضربه زدن به کشور هستند، تصریح کرد: ضربه آنها شکستن اتحاد مردم و از بین بردن اعتماد عمومی به رسانه ملی است، متأسفانه بعضی افراد در داخل نیز به دلیل منافع شخصی و مطالبات غیرقانونی خود از سازمان صداوسیمما، اقدام به فحاشی و نشر اکاذیب کرده‌اند. عضو کمیسیون فرهنگی مجلس گفت: من به‌عنوان یکی از اعضای شورای نظارت بر سازمان صداوسیمما عرض می‌کنم که این شورا در چندین نوبت با مسئولان ارشد صداوسیمما

گزارش

کالبدشکافی ۲۸ مرداد در قاب جریان

رسانه ملی در ویژه‌برنامه «جریان کودتا» ابعاد مداخله خارجی و خطاهای محاسباتی داخلی در مورد یک رویداد تاریخی را به میز نقد کشید

مشروطیت، چنین رفراندومی به‌شکلی که در آن مقطع برگزار شد پیش‌بینی نشده بود، گفت: مصدق برای انحلال مجلس به‌آزای عمومی مراجعه‌کرد در حالی‌که از نظر او، قانون چنین اختیاری را به نخست‌وزیر نداده بود، او همچنین نحوه برگزاری رفراندوم و جداسازی محل رأی موافقان و مخالفان را غیردموکراتیک توصیف کرد. کائینی سپس به استدلال سلطنت‌طلبان درباره قانونی‌بودن عزل مصدق پرداخت، به‌گفته او، این استدلال بر این مبناست که پس از انحلال مجلس، کشور با خلأ مواجه شده بود و شاه اختیار داشت نخست‌وزیر جدید تعیین کند اما کائینی این استدلال را از نظر حقوقی رد کرد و گفت: حتی اگر انحلال مجلس را بپذیریم، شاه ابتدا باید انحلال مجلس را تایید می‌کرد و سپس نخست‌وزیر

جدید را منصوب می‌کرد در حالی‌که در ۲۸ مرداد، حکم عزل مصدق پیش از پذیرش رسمی انحلال مجلس صادر شد. کائینی بر همین اساس نتیجه‌گرفت که حتی از منظر حقوقی نیز ۲۸ مرداد کودتا محسوب می‌شود و استدلال طرفداران سلطنت درباره قانونی‌بودن این اقدام و جاهت حقوقی ندارد. ویژه‌برنامه «جریان کودتا» کاری از گروه تاریخ شبکه یک در دو قسمت به بازخوانی کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ اختصاص داشت. داریوش سجادی در ادامه، نگاه خود را از واقعه ۲۸ مرداد به الگوی سیاست خارجی آمریکا پس از جنگ جهانی دوم معطوف کرد. سجادی گفت: آمریکا پس از جنگ جهانی دوم در سیاست خارجی خود به نظامی‌متکی بود که «مشت‌آهنین» را در کنار دیپلماسی قرار می‌داد و در قبال کشورهایی

ندارد. اتفاقا هرچه تولیدکننده و پلتفرم حرفه‌ای بیشتری داشته باشیم، امکان انتخاب مخاطب نیز افزایش می‌یابد. اما اگر قرار باشد ابتدا صداوسیمما با برجسب «ناکارآمد» و «فاقد مخاطب» و «شکست خورده در جنگ ادراکی» تخریب شود و بعد همان جریان‌ها برای ساخت رسانه‌های خود چشم به بودجه‌های کلان و منابع عمومی داشته باشند، باید پرسید: آیا مسأله واقعا اصلاح رسانه است یا تقسیم‌بازار و منابع رسانه‌ای؟

رسانه ملی متعلق به ملت است و بودجه عمومی آن نیز باید برای خدمت به ملت هزینه شود. رقابت با صداوسیمما باید در میدان کیفیت اتفاق بیفتد، نه با بی‌اعتبار کردن آن و سپس گرفتن سهمی از منابع عمومی برای ساختن رسانه‌های خصوصی و شبه خصوصی. منتقدان وابسته به برخی جریان‌ها باید بدانند رسانه ملی را نمی‌توان برای ساختن تلویزیون شخصی قربانی کرد.

صدای ملت باید از میدان بیاید

رسانه ملی اگر قرار است واقعا ملی باشد، باید صدای مردم را بشنود و بازتاب دهدا ماملی بودن بی‌معنای بی‌هویتی نیست؛ رسانه ملی باید همزمان صدای روستا و کلانشهر، کارگر و استاد دانشگاه، خانواده شهید و جوان جو‌بای کار، ورزشکار و هنرمند، طلبه و دانشجو و همه گروه‌های اجتماعی باشد اما در کنار این تنوع، یک نقطه مشترک وجود دارد: ایران. در جنگ ۴۰ روزه، این نقطه مشترک بار دیگر خود را نشان داد؛ جایی که دوربین‌های صداوسیمما از شهرهای مختلف کشور، تصویر مردمی را ثبت کردند که فارغ از تفاوت‌های سیاسی و اجتماعی، در برابر حمله خارجی کنار هم ایستادند. این تصویر، همان «ایران واقعی» بود که دشمن نمی‌خواست دیده شود.

صدایی که خاموش نمی‌شود

صداوسیمما بی‌نقص نیست، باید نقد شود، باید اصلاح شود، باید تحول ادامه پیدا کند اما نباید کارنامه آن را تحریف کرد. رسانه‌ای که دشمن در جنگ ۱۲ روزه ساختمان‌ش را هدف قرار داد، رسانه‌ای بی‌اهمیت نیست. رسانه‌ای که پس از اصابت موشک آنتن‌ش را حفظ کرد، رسانه‌ای شکست خورده نیست. رسانه‌ای که در روزهای جنگ ۴۰ روزه و محدودیت‌های ارتباطی، از کوچک‌ترین روستاها تا بزرگ‌ترین شهرها روایت مردم را به خانه ایرانیان برد، رسانه‌ای بی‌اثر نیست و رسانه‌ای که در کنار روایت میدان نظامی، در برابر روایت‌سازی دشمن ایستاد، حتی اگر ضعف‌هایی داشته باشد، شایسته تخریب و تحقیر نیست؛ شایسته اصلاح و تقویت است. دشمن یک بار با موشک به ساختمان شیشه‌ای حمله کرد و شکست خورد؛ امروز نباید اجازه داد همان هدف با ابزار دیگری دنبال شود؛ با بی‌اعتبارسازی، با تحریف کارنامه و با تبدیل نقاط ضعف بعضا ساختگی به روایت غالب.

است که صداوسیمما را از مرجعیت اطلاع‌رسانی و ارائه روایت اول خارج کنند. این امر بسیار خطرناک است و قطعا شورای نظارت بر سازمان صداوسیمما نسبت به این مسأله عکس‌العمل خواهد داد.

نویاوه افزود: تمام گزارش‌هایی که در داخل شورای نظارت بر صداوسیمما تهیه می‌شود، برای سران قوا و مقام معظم رهبری ارسال می‌شود و همه آنها از نحوه عملکرد صداوسیمما که واقعا تحسین‌برانگیز است، مطلع هستند. ملت ایران باید بسیار آگاه باشند که از زبان هر کسی که این مسائل مطرح می‌شود، قطعا یک بعد آن در خارج وجود دارد و این یک توطئه مشترک میان صهیونیست‌ها، آمریکایی‌ها و بعضی از عناصر در داخل است.

که با آنها مواجه می‌شد، از برخورد سنگین استفاده می‌کرد. او برای توضیح این الگو به نمونه‌های دیگری نیز اشاره کرد و گفت: یکی از روش‌هایی که آمریکا در چنین شرایطی دنبال می‌کند، ایجاد فرسایش اقتصادی و قرار دادن مردم در فشار معیشتی است؛ فشاری که می‌تواند زمینه اجتماعی لازم برای تحولات سیاسی را ایجاد کند. بنابراین در روایت سجادی، کودتای ۲۸ مرداد صرفا یک رویداد داخلی نبود بلکه باید آن را در چارچوب الگوی رفتاری آمریکا در سیاست خارجی و استفاده از فشار اقتصادی به‌عنوان ابزار سیاسی بررسی کرد.

۲۸ مرداد یک کودتای کلاسیک بود

شهریار زرشناس بحث خود را با تعریف «کودتا» از منظر ادبیات سیاسی آغاز کرد و گفت: کودتا حرکتی است که در میان بخش‌های بالایی قدرت و توسط بخشی از ساختار حکومت علیه بخش دیگری از آن اتفاق می‌افتد و در نمونه‌های کلاسیک، نیروهای نظامی نقش اصلی را ایفا می‌کنند. زرشناس با تطبیق این تعریف بر وقایع ۲۵ تا ۲۸ مرداد گفت: دراین رویداد، بخشی از ساختار دربار با استفاده از نیروی نظامی علیه دولت، کابینه و نخست‌وزیر وارد عمل شد و به همین دلیل، از نظر او ۲۸ مرداد نمونه کلاسیک کودتاست. او سپس بحث خود را به نهضت ملی‌شدن صنعت نفت پیوند زد و گفت جنبشی در ایران شکل گرفته بود که خواهان مالکیت و بهره‌مندی ایرانیان از منابع نفتی خود بود.

جام جم

۳

رسانه

MEDIA

پنجشنبه ۲۹ مرداد ۱۴۰۵

شماره ۷۳۹۶

یادداشت

سینا واحدآورنیستنده و منتقد

انتقام بزرگ

عرض‌وطول ناپیدای خوش‌رنگ عواطف «وطن‌پرستانه» چیست؟ و تا کجا می‌تواند امتداد پیدا کند؟! در جهان پرشتاب و پرتحول و دگرگون‌شونده امروزی؛ چگونه می‌توان با مفهوم تاریخی «وطن» و «وطن‌پرستی» رویاری شد و به حقیقت مقدس آن، راه یافت و آن را در نظام تفکر و اندیشگی یک ملت، حفظ کرد و گذاشت، ارزش تاریخی آن کم‌رنگ و کم‌جلوه شود. درفضای نبرد و پراشت و موشک امروزه ایران‌زمین، گه‌گاه، سخنانی گفته می‌شود یا کلماتی ردیف می‌گردد که بوی خیرخواهی و صلح‌طلبی می‌دهد اما «حامل هیچ خبری» و سودوی برای «ایران‌زمین» «درب‌ندار» «وطن‌پرستی» به‌عنوان یک مفهوم پرقدرت و پرنقش جغرافیایی و اجتماعی، با این‌که ظاهر مادی دارد، اما از هرگونه «مادیت» و «دنیاگرایی» دور است و سایه پرلطف و پراسرار آسمان؛ بر سر آن می‌چرخد. سخن‌سرایی و غزل‌گویی، درباره «صلح» و نادیده‌انگاری مفهوم مقدس «انتقام»؛ که امروزه، در دریای تلاطم‌یافته ذهنیت وطن‌پرستانه ایرانیان؛ شناور شده و با قدرت و شدت در این دریا، قدرت‌نمایی می‌کند؛ جز ... ندیدن «نهنگ خشمناک عواطف» ملت، حرف و سخنی، برای گفتن و سود رساندن به ملت و جامعه، دربر ندارد و نمی‌تواند داشته باشد. با یک، ستایش یا زنده‌یاد یا ثناگویی از «آرامش» و «صلح» و سپس وصل کردن آن به «چرخه زندگی ملت»؛ سبب نمی‌شود، مانور روزانه این «نهنگ خشمگین» را، محو کرد و خروش تاریخی صدای «انتقام» را بی‌معنی و بی‌جهت و کاملا احساساتی، تفسیر نمود؛ تا بتوان، از یک «صلح بی‌معنی و بی‌ارزش» سخن گفت؛ و دربار آن غزل‌سرایی‌کرد؛ و جامعه و فضای عاطفی میهن را، از یک قدرت حقیقی به نام «انتقام» دور نمود.

یادداشت

امیرحسین بانکی‌پور انماینده مجلس شورای اسلامی

انسجام ملی، با تضعیف رسانه ملی محقق نمی‌شود

رهبر معظم انقلاب بارها بر ضرورت حفظ انسجام جامع و پرهیز از ورود به بحث‌های حاشیه‌ای تاکید کرده‌اند؛ ضرورتی که در شرایط جنگ‌ترکیبی و درمیانه جنگ روایت‌ها، اهمیتی دوچندان دارد. در چنین جنگی، رسانه ملی یکی از مهم‌ترین خطوط مقدم دفاع از حقیقت، هویت و منافع ملی است و نمی‌توان نقش آن را در روایت رخدادها و ایجاد هم‌صدایی در جامعه نادیده گرفت. در جنگ ترکیبی، میدان نبرد افزایش به رویارویی نظامی محدود نمی‌شود. دشمن همزمان زیرساخت‌ها، افکار عمومی، سرمایه اجتماعی و اعتماد مردم به نهادهای ملی را هدف قرار می‌دهد. جنگ روایت‌ها بخش جدایی‌ناپذیر این رویارویی است و صداوسیمما، به‌عنوان رسانه فراگیر کشور، در خط مقدم این میدان قرار دارد. در جنگ ۱۲ روزه و جنگ ۱۲ روزه نیز شاهد بودیم که رسانه ملی همزمان هدف حملات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری دشمن قرار گرفت. شاید پس از نیروهای مسلح، کمتر نهادی به اندازه صداوسیمما در جریان جنگ مورد اصابت و هجمه قرار گرفته باشد. ساختمان‌ها و زیرساخت‌های رسانه‌ای هدف حمله قرار گرفتند و همکاران رسانه ملی در شرایط دشوار و پرخطر، مسئولیت خود را ادامه دادند. با این حال، عجیب است کسانی که به‌طور مستمر بر ضرورت حفظ انسجام و پرهیز از حاشیه‌ها تاکید می‌کنند، در همان شرایط به تخریب و تضعیف صداوسیمما می‌پردازند. این دوگانگی در گفتار و رفتار، بیش از آن‌که به اصلاح امور کمک‌کند، به تقویت روایت دشمن منجر می‌شود. اگر سخن از وحدت و انسجام ملی است، باید حرمت همه ارکان نظام و نهادهای مسئول حفظ شود. نقد، حق طبیعی و لازمه اصلاح است اما نقد با تخریب و هجمه بی‌محابا تفاوت دارد.

آهه مناقصه

مرکز طراحی و توسعه صنعتی رازی

در نظر دارد تأمین تجهیزات مورد نیاز خود را به شماره مناقصه ذیل از طریق مناقصه عمومی به تأمین‌کنندگان واجد شرایط واگذار نماید.
لذا شرکت‌های دارای رزومه کاری مرتبط و گواهی‌نامه سمنای می‌توانند حداکثر طی ۱۰روز از تاریخ درج آگهی جهت دریافت اسناد مناقصه در ساعات اداری به آدرس: فلکه اول تهرانپارس، بلوار پروین، روبروی خیابان ۱۵۰ شرقی، پلاک ۱۷ مراجعه نمایند.
هزینه خرید اسناد مناقصه مبلغ ۵۰۰،۰۰۰ ریال می‌باشد و شرکت‌کنندگان بایستی این مبلغ را به شماره شباهی 028681092030001400500003IR به‌نام مرکز طراحی و توسعه صنعتی رازی واریز کرده و اصل فیش واریز را به‌هنگام دریافت اسناد مناقصه به واحد معاونت بازرگانی تحویل نمایند.

☞ هزینه درج آگهی به‌عهد برنده مناقصه می‌باشد.

☞ شمار دفنمای جهت هماهنگی: ۷۷۸۸۹۲۵۱

الک ویرره	به شماره مناقصه	۰۲-۲۲۳-۰۵
یونیت هیتر	به شماره مناقصه	۰۲-۲۰۵-۰۵